

DRAMATICKÉ STUDIO

ČIN

v P r a z e

DRAMATICKÉ STUDIO „ČIN“ VENKOVU

Několik slov k „Mirandolině“.

Už když jsem přistupoval k úpravě Vrchlického překladu Carlo Goldoniho Paní hostinské, uvědomoval jsem si nejen výhody, ale i nevýhody této práce.

Mám-li v úmyslu posvítit Vám sám na to, co by mohlo vést k omylu nebo k nepříznivému dojmu, nedělám to proto, abych předem omlouval chyby, kterých jsem se snad dopustil.

Nehledal jsem látku k veršování, abych se pak rozhodl pro Goldoniho Paní hostinskou. Hra, s kterou již bylo pevně počítáno v našem repertoiru, zdála se nám být v původním překladu příliš dlouhou a do určité míry bychom ji musili stejně upravovat. Křehkost této hry a její životnost, založená v tomto případě ne většinou, ale výhradně na mluveném slově, sváděla k veršování. Ovšem, že k veršování lehoučkému a jednoduchému, které by vyhovovalo hře a jejímu prostředí, ale bez nějakého vážnějšího básnického zaměření. Hra, jak Vám ji dnes předvádíme, je pokusem o přiblížení k hercům a tím také k obecenstvu.

Nechci tím říci, že by byl Vrchlického překlad (1890) starý a že by snad dnešnímu divadlu již nevyhovoval. Ale není tak svěží, a je podstatný rozdíl mezi slovem napsaným tehdy a dnes. Zeptá-li se někdo — proč tedy předělávat a upravovat — musím mu odpovědět opět jen: hra sama sváděla k veršování.

Jak tato nová forma hře vyhovuje nebo nevyhovuje, poznáme. Doufám však, že jsem hře ani panu Goldonimu neublížil a stalo-li se tak přece — budiž mi odpuštěno.

Pravoslav Vik.

Komedie del'arte.

Světlo jediného reflektoru ozařuje svým jasným barevným kůželem kudrnatou hlavu, šklebící se tvář, živou masku, tisící a první: harlekýn! Proč právě harlekýn? To už je předpis. Ke komedii del'arte patří právě jen on, snad ještě Kolombina, Skapino, Pantalone a jak se těm ostatním říká. Mají v sobě kus loutky, jsou lidmi mezi lidmi a figurinami z vosku, bez krve, ve skříních divadelních principálů. Hrají, protože je to jejich život. Mlčí, jestliže roli dohráli. Smějí se, protože to patří k jejich povaze. Mračí se, poručíte-li to. Jsou svými pány, protože jejich páni neexistují. Není dnes majitelů těchto roztomilých lidiček, kteří obveselují, aniž by unavovali a svým vtipem rozjasňují tváře svých velitelů. Se starou komedií del'arte zmizel harlekýn a s ním i ostatní. Neexistují. Století je pohltila. A vracejí-li se dnes na jeviště, je to ojedinelé.

»Dnes hrajeme«, prohlašuje harlekýn a obléká se do svého divadelního kostýmu. »Hrajeme«, šeptá okouzleně Kolombina a Pantalone, věčný spáč, probírá se z posledního verše věčného spánku. »Hrajeme... hrajeme...« letí to od úst k ústům, radují se všichni tři, že pro ně opět přišla chvíle práce a tvořivosti.

»Pane režisére, jaká bude dnes naše úloha?«

Ne jednoduchá, ale ne jiná, než bývala dříve. Starou komedii del'arte provázejte svými glosy i dnes. Žijte tak, jak jste žili před stovkami let. Vystřídejte si dnes pěknou řádku rolí. Snad se vám podaří — pobavit. Vaše komedie bude stará a vy ji dobře znáte. Snad jen nové roucho jsme jí dali. A tak i vám. Postavte se na svá místa — naše komedie začíná.

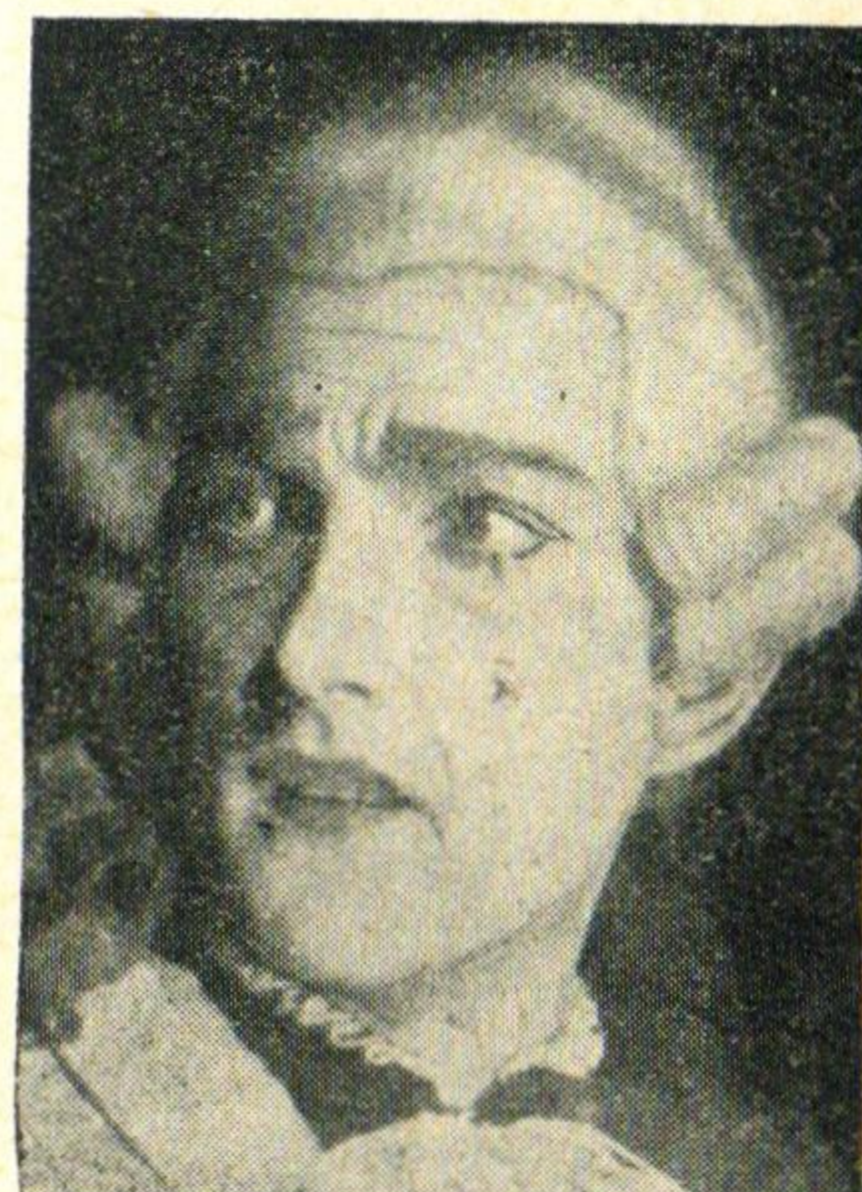
foto Truneček

Jiří SOVÁK
(hrabě)

Zdeněk KRIPPNER
(kavalír)

Karel BROUKAL
(markýz)

Goldoniho »Paní hostinskou« v přepracování a úpravě Vikově uvádím na samém počátku pátého období »Činu«. Především omluvu: Goldoniho předloha pro dnešek neschopná — dostala v mluvě Pravoslava Vika lehkost, půvab a švih — základní předpoklady pro moderní jeviště. Nemohu jí dát víc, než jí dáváme všichni, herci, hudebníci, výtvarníci a kostymiéři, maskér a osvětlovač — všichni. Potřebuje světlo, má ho mít, potřebuje vybroušené slovo, je to první naše starost — mluvit čistě a zřetelně, promyslet si každé slovo, každou větu, dát jí správný význam, přízvuk — melodii. Potřebuje barvitou scénu — i zde se pokoušíme o nejlepší. Potřebuje hbité herce — dáváme jí svoje mládí.

Doufám, že porozumíte. Jestliže komedii o Mirandolině uvádí trojice figur, známých ze staré komedie del'arte, je to především proto, že do ní skutečně patří. Dovedou pomoci tam, kde chybí slovo vlastním postavám hry, dovedou pestrý děj zpestřit, přikrášlit, přiblížit divákovi. A přáním režiséra tohoto pokusu — pokusu mladého básníka — mladých interpretů — nemůže být nic jiného, než — pochopení publika a jeho dobrá nálada. Tož prosím, komedie začíná...

Hraje se Goldoniho Mirandolina...!

Déda Papež.

Vikova „Goldoniho Mirandolina“ v kritice.

Ze staré Goldoniho »Paní hostinské« se na sobotní premiéře »Činu« stala roztočilá »Mirandolina« jako zdařilá komedie del'arte. Pravoslav Vik upravil starší překlad Vrchlického veršem ve svěží, vtipnou a moderně pojatou hru, již dala režie a scéna Dédy Papeže zajímavě divadelní život. Titulní roli hrála velmi půvabně Liba Zelenková, dobráckého Fabricia roztomile autor Vik, Zdeněk Krippner

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Déda Papež

„Čin“

v Praze

Pět let láskou a prací...

Pravoslav Vik

Goldoniho

MIRANDOLINA

Komedie del'arte podle staré hry Carlo Goldoniho „PANÍ HOSTINSKÁ“.
Režie a scéna Déda Papež. — Scénická hudba Rudolf Knapp. — Kostýmy podle návrhů Jitky Bělské provedl Jan Svátek. - Masky Jaroslav Čermák.

OSOBY:

Kavalír di Ripafrata	Zdeněk Krippner
Markýz di Fori Popoli	Karel Broukal
Hrabě d'Alba Fiorita	Miloš Vávra
Mirandolina, paní hostinská	Liba Zelenková
Fabricio, číšník	Pravoslav Vik
●	
Harlekýn	Déda Papež
Kolombina	Dagmar Neumannová
Pantalone	Erhard Martin

Tři jednání v hostinci Mirandoliny

PŘIPRAVUJEME: *Zdeněk Vavřík Casanova* Poprvé 22. ledna 1943

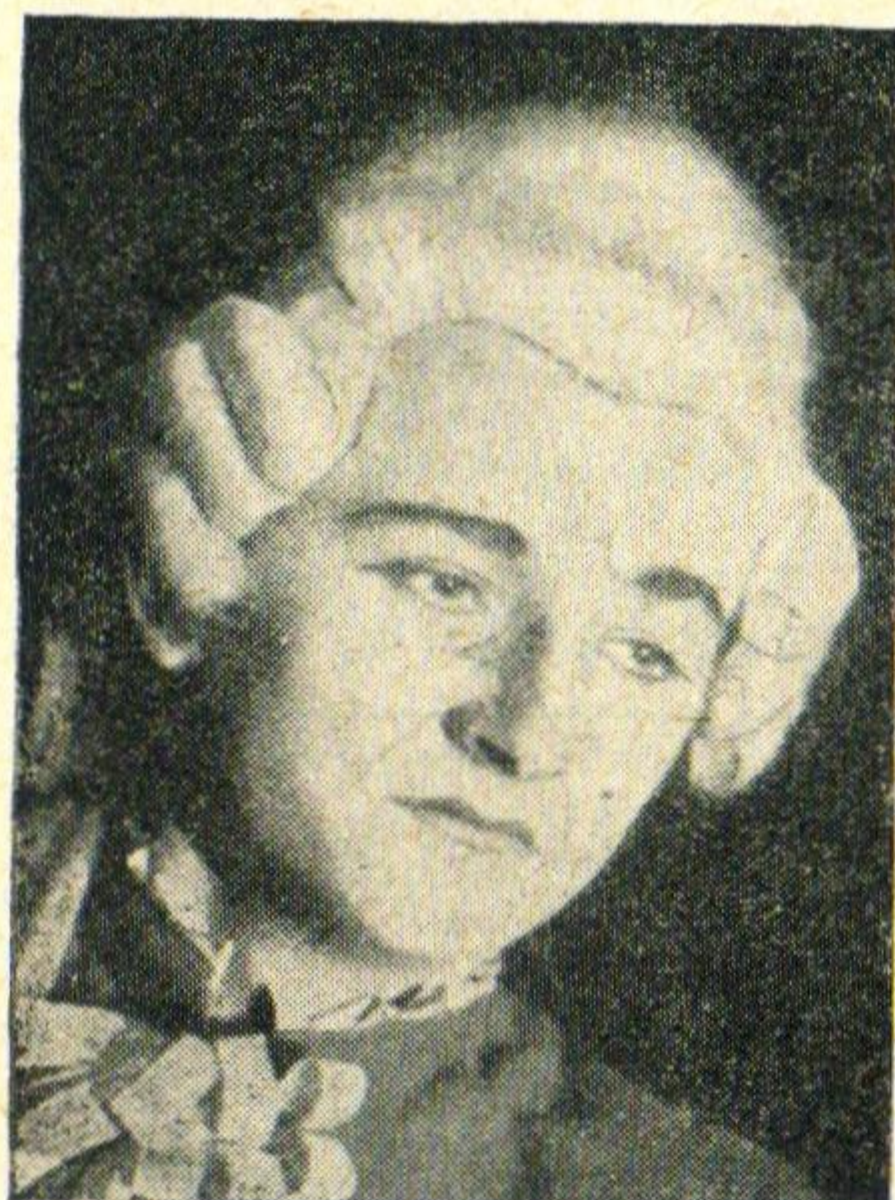
J. W. von Goethe Ifigenie Poprvé 27. února 1943

»Dnes hrajeme«, prohlašuje harlekýn a obléká se do svého divadelního kostýmu. »Hrajeme«, šeptá okouzleně Kolombina a Pantalone, věčný spáček, probírá se z posledního verše věčného spánku. »Hrajeme... hrajeme...« letí to od úst k ústům, radují se všichni tři, že pro ně opět přišla chvíle práce a tvořivosti.

»Pane režisére, jaká bude dnes naše úloha?«

Ne jednoduchá, ale ne jiná, než bývala dříve. Starou komedii del'arte provázejte svými glosy i dnes. Žijte tak, jak jste žili před stovkami let. Vystřídejte si dnes pěknou řádku rolí. Snad se vám podaří — pobavit. Vaše komedie bude stará a vy ji dobře znáte. Snad jen nové roucho jsme jí dali. A tak i vám. Postavte se na svá místa — naše komedie začíná.

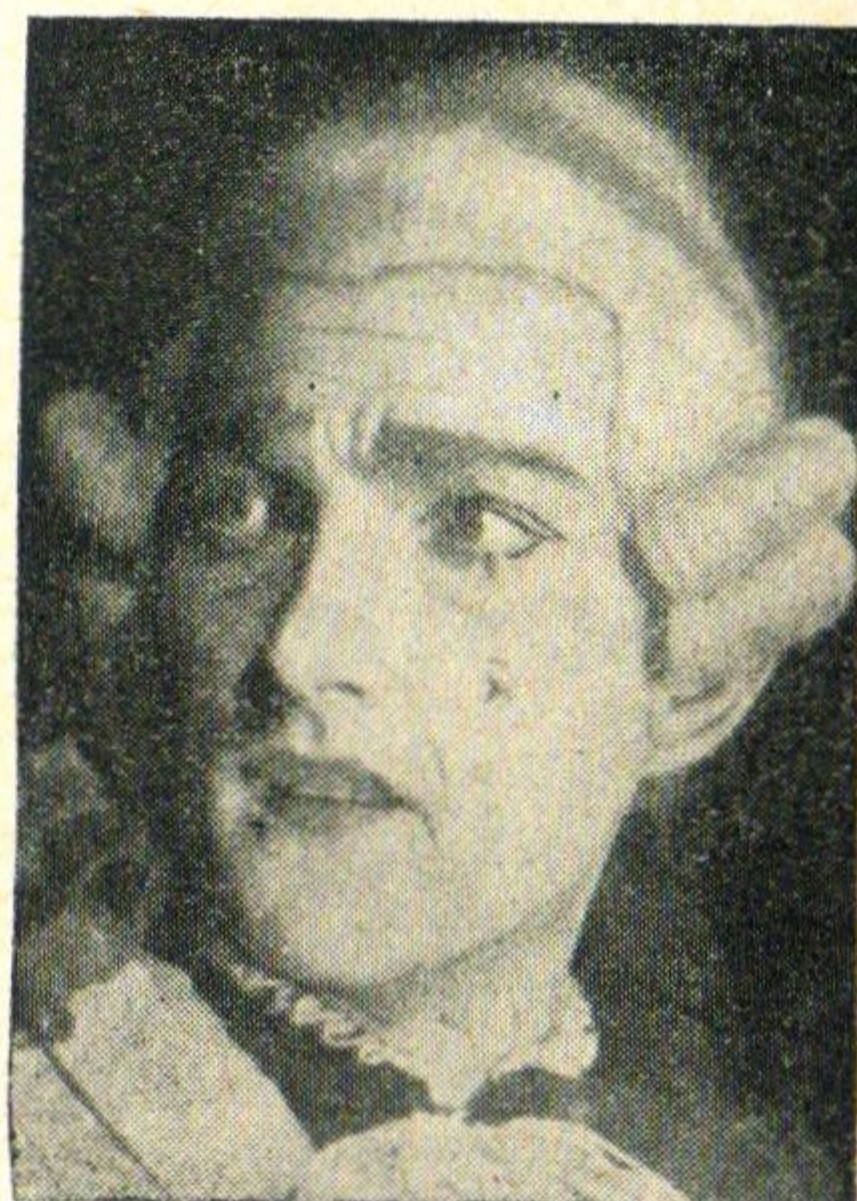
foto Truneček

Jiří SOVÁK
(hrabě)

Zdeněk KRIPPNER
(kavalír)

Karel BROUKAL
(markýz)

Goldoniho »Paní hostinskou« v přepracování a úpravě Vikově uvádím na samém počátku pátého období »Činu«. Především omluvu: Goldoniho předloha pro dnešek neschopná — dostala v mluvě Pravoslava Vika lehkost, půvab a švih — základní předpoklady pro moderní jeviště. Nemohu jí dát víc, než jí dáváme všichni, herci, hudebníci, výtvarníci a kostymiéři, maskér a osvětlovač — všichni. Potřebuje světlo, má ho mít, potřebuje vybroušené slovo, je to první naše starost — mluvit čistě a zřetelně, promyslet si každé slovo, každou větu, dát jí správný význam, přízvuk — melodii. Potřebuje barvitou scénu — i zde se pokoušíme o nejlepší. Potřebuje hbité herce — dáváme jí svoje mládí.

Doufám, že porozumíte. Jestliže komedii o Mirandolině uvádí trojice figur, známých ze staré komedie del'arte, je to především proto, že do ní skutečně patří. Dovedou pomoci tam, kde chybí slovo vlastním postavám hry, dovedou pestrý děj zpestřit, přikrášlit, přiblížit divákovi. A přáním režiséra tohoto pokusu — pokusu mladého básníka — mladých interpretů — nemůže být nic jiného, než — pochopení publika a jeho dobrá nálada. Tož prosím, komedie začíná...

Hraje se Goldoniho *Mirandolina*...!

Déda Papež.

Vikova „Goldoniho *Mirandolina*“ v kritice.

Ze staré Goldoniho »Paní hostinské« se na sobotní premiéře »Činu« stala roztomilá »*Mirandolina*« jako zdařilá komedie del'arte. Pravoslav Vik upravil starší překlad Vrchlického veršem ve svěží, vtipnou a moderně pojatou hru, již dala režie a scéna Dédy Papeže zajímavě divadelní život. Titulní roli hrála velmi půvabně Liba Zelenková, dobráckého Fabricia roztomile autor Vik, Zdeněk Krippner

DRAMATICKÉ STUDIO

Ředitel Déda Papež

„Čin“

v Praze

Pět let láskou a prací...

Pravoslav Vik

Goldoniho

MIRANDOLINA

V úlohách markýze a Pantalona
dnes pánové Jiříčný a Skalský.

J. W. van Goethe Ifigenie Poprvé 27. února 1943

byl v kavalíru opravdovější jako nepřítel žen než jako zdolaný ctitel paní hostinské, Markýz Karla Broukala měl dobře nadsazený tón a hrabě Jiřího Sováka trochu neohrabaný charakter. Erhard Martin zahrál vtipně svého Pantalona. Harlekýna Déda

Papež poněkud přesladil. Kolombina, sympatické Dagmar Neumannové zůstala, bohužel, nevyužita, nikoli však vinou herečky. Jako pokus byla celkem Goldoniho »Mirandolina« zajímavou ukázkou divadelní odvahy, s níž jde mladý soubor »Činu« do své páté sezony. Úspěch, který slibuje, dvakrát tolik zavazuje!

Hloch, VENKOV.

Soubor »Činu« hraje tuto veršovanou »Mirandolinu« s chutí, svěže, s bezpečnou hereckou jistotou a s citlivým odstíněním jednotlivých postav. L. Zelenková v titulní úloze je rozkošná, jepicovitá koketa se solidním dnem, říká své verše s lehkou benátskou koketerií. Z. Krippner dal svému kavalírovi di Ripafrata lehce nosový přízvuk, jímž plasticky vyhmátl tohoto nepřitele žen, nakonec uchváceného chytrou hostinskou. Jeho velkou předností je sytý, pružný a jasný hlas. K. Broukal hraje hladového a dlužícího se markýze di Fori Popoli s výraznou komikou... J. Sovák jako hrabě d'Alba Fiorita akcentoval někde příliš ostře svou zlomyslnost, ale jinak potěšil svým jasným hlasem a dobrou dikcí, kterou můžeme přičíst k dobru všem členům »Činu«. Déda Papež si zahrál s chutí svého Harle-
jwg., ČESKÉ SLOVO.

foto Truneček

Líba ZELENKOVÁ v titulní postavě
»Mirandoliny«.

kýna, kohoutovsky intonovaného, švižného a lišáckého a jemu sekundovala líbezná Dagmar Neumannová jako Kolombina altového ladění.

Dobré šaty od krejčího

Josefa Průdka

PRAHA XII., SCHWERINOVA TŘÍDA 22